Cinstirea memoriei eroilor germani la cimitirul „Pro-Patria"

D. general Pantazi, ministru al apărării naționale și grupul de ofițeri români în fața mormintelor ofițerilor și soldaților germani

Duminică, odată cu pomenirea eroilor desrobitori, s'a cinstit și memoria eroilor germani înmormântați la cimitirul militar „Pro Patria".

D. general de divizie Pantazi, ministru al apărării naționale, însoțit de d. general Florin Georgescu, secretar general al M. A. N., și de un grup de ofițeri români, a depus flori la mormintele ofițerilor și ostașilor germani.

Această manifestare a dovedit încă odată sentimentul frăției de arme a celor două armate aliate.

Plata drepturilor bănești

ale invalizilor și urmașilor celor morți sau dispăruți în războí

Pentru aducerea la îndeplinire a dispozițiunilor art. 18 din legea nr. 794, publicată în Monitorul Oficial nr. 209 din 4 Septembrie 1941 și a ordinului Marelui Cartier General nr. 6.360 din 1941, se iau următoarele măsuri până la stabilirea drepturilor la pensiune, cu privire la plata drepturilor bănești cuvenite invalizilor și accidentaților de război, urmașilor lor, precum și urmașilor celor morți sau dispăruți în război.

DISPOZIȚIUNI GENERALE

1. Invalizii și accidentații de război:

Invalizii și accidentații de război ofițeri, subofițeri, maiștri și submaiștri militari precum și asimilații acestora, activi și de rezervă, sau funcționari publici și particulari mobilizați, vor primi, pe tot timpul internării în spital și până la clasarea lor de către comisiile medicale mixte, drepturile de soldă sau salariu cuvenite gradului sau funcțiunii lor prin unitatea respectivă.

După intervenirea procesului-verbal medical de clasare, invalizii și accidentații de război vor primi aceleași drepturi prin administrațiile financiare sau percepțiile fiscale, pe bază de carnete, în condițiunile stabilite mai jos la capitolul III.

Aceste drepturi bănești de soldă sau salariu se vor plăti pe timp de maximum 6 luni din momentul contractării invalidității.

Dacă înăuntrul termenului de 6 luni invalidului sau accidentatului de război nu i se pot stabili drepturile la pensiune, va continua a primi aceleași drepturi de soldă sau salariu, cu obligațiunea de a i se reține din pensie diferența dintre soldă și pensie pe timpul ce depășește termenul de 6 luni.

2. Invalizii și accidentații de războiu, militari grade inferioare, liber profesioniști, adică acei care nu sunt funcționari publici sau particulari, vor primi solda și hrana în bani a gradului respectiv, în aceleași condițiuni ca la punctul 1 de mai sus.

3. Urmașii celor morți sau dispăruți în război:

Văduva și copiii ofițerilor, subofițerilor, maiștrilor și submaiștrilor militari și asimilaților lor, activi ori de rezervă, precum și ai funcționarilor publici și particulari, mobilizați sau dispăruți în războiu, vor continua să primească solda sau salariul defunctului, în întregime, din momentul constatării morții sau situației de dispărut.

Aceste drepturi se vor plăti prin administrațiile financiare sau percepțiile fiscale ale domiciliului lor, pe bază de carnete de plată, în condițiunile indicate mai jos la capitolul III și numai pe timp de 6 luni dela data constatării morții sau dispariției.

Dacă înăuntrul termenului de 6 luni văduvei și urmașilor celor morți sau dispăruți nu li s'au stabilit drepturile la pensiune, aceștia vor continua a primi drepturile de soldă sau salariu inițiale, cu obligațiunea de a se reține din pensie diferența dintre soldă, salariu și pensiune pe timpul ce depășește termenul de 6 luni.

4. Văduva și copiii militarilor grade inferioare, liber profesioniști, morți sau dispăruți de război până la stabilirea drepturilor de pensie va primi prin carnet o sumă egală cu cuantumul ajutorului prevăzut de legea pentru ajutorarea familiilor nevoiașe ale concentraților.

5. De aceleași drepturi se bucură și ofițerii, subofițerii de rezervă și gradele inferioare, rămași invalizi, precum și urmașii lor dela întreprinderile particulare, indiferent dacă au optat pentru solda gradului militar sau salariul civil, cu singura deosebire că la data carnetelor se vor da în debit, la administrațiile financiare, întreprinderile particulare respective.

6. Accidentații de război care n'au fost mobilizați și urmașii lor, adică acei care nu sunt cuprinși în punctele 1—5 de mai sus, vor continua să primească retribuțiunea avută dela autoritățile și instituțiile publice sau de utilitate publică, militare și civile, sau dela întreprinderile publice sau particulare în serviciul cărora au funcționat în momentul contractării invalidității, însă numai pe timp de maximum 6 luni dela contractarea invalidității.

Pentru ținerea evidenței și pentru eliberarea carnetelor de plată, precum și pentru lichidarea și mandatarea drepturilor se va înființa, pe ziua de 1 Octombrie 1941 pe lângă fiecare comandament teritorial un birou special, cu atribuțiunile rezultate din prezentele instrucțiuni.

FORMALITĂȚI ADMINISTRATIVE

Pentru stabilirea și achitarea drepturilor bănești cuvenite celor prevăzuți la capitolul precedent se vor îndeplini următoarele formalități:

1. Pentru invalizii și accidentații de război:

Spitalele vor prezenta comisiei medicale mixte de pe raza căreia se află pe toți cei susceptibili de clasare ca invalizi.

După pronunțarea comisiei și în termen de maximum 3 zile, spitalul respectiv va comunica, atât comandamentului teritorial (biroul special), cât și unității de mobilizare (P.S.) a invalidului toate datele necesare pentru identificare (numele și pronumele, gradul, contingentul și domiciliul unde se stabilește invalidul), cerând întocmirea și eliberarea carnetului de plată.

Unitatea de mobilizare va proceda imediat la întocmirea carnetului de plată pentru gradele inferioare.

Pentru ofițeri, subofițeri, maiștri și submaiștrii militari, activi și de rezervă, precum și pentru funcționarii publici și particulari mobilizați, carnetul se va întocmi după primirea certificatului de încetare de plată dela unitatea operativă, certificat ce se va cere și obține în termenul cel mai scurt posibil.

Carnetele întocmite se vor trimite celor în drept prin comenduirea pieții sau postul de jandarmi respectiv, care le va înmâna invalidului sub luare de dovadă și care dovadă se va trimite unității care a eliberat carnetul.

Carnetele emise se vor comunica comandamentului teritorial pentru a se lua act și a se opera în registrul special pentru evidența și urmărirea plăților.

In comunicare se va specifica numărul de ordine al carnetului, numele și pronumele, gradul, contingentul, suma stabilită și domiciliul exact (comuna și județul).

In cazul când invalidul a decedat înainte de stabilirea drepturilor la pensie, văduva sau copiii minori ai defunctului vor depune carnetul pentru viză la biroul special dela comandamentul teritorial prin percepția sau administrația financiară plătitoare, împreună cu actele necesare (extrasul de deces, căsătorie și naștrea copiilor, precum și un certificat al primăriei respective că nu s'a desfăcut căsătoria).

Comandamentul teritorial primind aceste acte va face rectificarea în carnet, pe numele celui în dreptățit a primi aceste drepturi, dacă este ofițer, subofițer sau funcționar public, iar dacă este grad inferior, liber profesionist, va rectifica și cuantumul sumei în aceea prevăzută la punctul 4, capitolul 1, după care se va înapoia carnetul administrației financiare pentru a lua măsuri de plată în continuare.

2. Pentru morți:

In cazul când moartea a avut loc pe câmpul de luptă, unitatea respectivă întocmește imediat actul de deces, după care va trimite extras primăriei respective.

In acelaș timp va comunica părții sedentare (unitatea de mobilizare) decesul, trimițând totodată pentru ofițeri, subofițeri, maiștri și submaiștri militari, activi și de rezervă, precum și pentru funcționarii publici și particulari mobilizați, indiferent de grad, certificatul de încetare de plată.

Drepturile pe luna în care a avut loc decesul se vor aloca și trimite direct urmașilor de către unitatea operativă.

Dacă decesul a avut loc în timpul transportului sau în spitale, trenul sanitar sau spitalul vor întocmi actele de deces, după care, de asemenea va trimite copie primăriei respective, comunicând în acelaș timp, atât unității operative, cât și celei de mobilizare (P. S.) respective, decesul, cu specificarea numelui, pronumelui, gradului și contingentului celui decedat.

Unitatea operativă primind comunicarea spitalului sau trenului va proceda în termen de 3 zile, conform dispozițiunilor indicate mai sus.

Unitatea de mobilizare (P. S.), după ce va primi comunicarea decesului, va cere imediat primăriei respective certificat de numărul membrilor familiei decedatului, dacă este: grad inferior, liber profesionist, iar dacă este: ofițer, subofițer, maistru și submaistru militar, funcționar civil al armatei sau funcționar public și particular, mobilizat, certificatul de încetare de plată dela unitatea operativă, bineînțeles dacă acesta nu l-a trimis la timp.

După primirea acestora se va proceda în termen de 2 zile la întocmirea și expedierea carnetelor la destinație.

Drepturile, pe baza carnetelor de mai sus, vor decurge din ziua întâia a lunii următoare decesului.

Carnetele vor fi trimise urmașilor în condițiunile arătate mai sus, la capitolul II, punctul 1.

Unitățile de mobilizare (P. S.), pe măsură ce vor trimite carnetele celor în drept, vor comunica comandamentului teritorial, după cum se indică mai sus, la capitolul II, punctul 1.

Pentru cei decedați în zona interioară, în timpul și din cauza războiului, unitățile respective vor lua urgente măsuri pentru ca urmașii lor să intre în posesia carnetelor, după normele indicate mai sus.

Comandamentele teritoriale, prin biroul special, vor întocmi și trimite la începutul fiecărei luni, administrațiilor financiare, tabele nominale, cuprinzând pe toți invalizii, văduvele și urmașii lor, cărora le-a distribuit carnetele de plată în luna precedentă.

In tabele se va indica: numele și pronumele, gradul, contingentul, domiciliul și drepturile de plată.

DREPTURILE DE PLATA

Plata drepturilor, pe baza carnetelor, se va face între 20—25 ale fiecărei luni de către administrațiile financiare sau percepțiile fiscale respective, astfel:

— Pentru invalizi, direct la domiciliu, prin organele administrațiilor financiare sau percepțiilor fiscale.

— Pentru urmași, tot de administrațiile financiare sau percepțiile fiscale, însă la ghișeurile acestora, în termenul fixat mai sus.

Bonurile de pată lunare se vor completa de agentul plătitor după drepturile stabilite de unitățile emitente în carnet.

Agentul plătitor va semna pe matca bonului că a efectuat plata, iar beneficiarul va semna pe talon că a primit suma.

Talonul va rămâne la organele plătitoare și se va înainta administrațiilor financiare respective.

Administrațiile financiare vor centraliza lunar bonurile plătite și imborderate în dublu exemplar, le vor trimite comandamentului teritorial respectiv pentru mandatarea sumei.

Comandamentele teritoriale, după ce vor verifica borderourile cu bonuri și lua act în registrul special de plățile efectuate, vor proceda la mandatarea sumelor pe numele casierului comandamentului teritorial și asupra administrației financiare, care, la primirea mandatului de plată, va emite recipisă regulamentară prin care va face suma venit și care va servi casierului comandamentului ca act de cheltuială.

La plata drepturilor pe prima lună, în baza acestor carnete, administrațiile financiare și percepțiile fiscale vor retrage dela familiile respective vechile carnete, prin care li se plătea cota lăsată de mobilizat și pe care le vor anula.

In cazul când administrația financiară achitase familiei suma cuvenită pe luna respectivă, va deduce din bon suma plătită și va achita numai diferența.

a) Carnetele de plată se vor tipări prin îngrijirea Direcției Intendenței și se vor distribui comandamentelor teritoriale, după necesitate.

Comandamentele teritoriale vor repartiza carnetele primite pe unități de mobilizare, ținând seamă ca acestea să aibă în tot momentul asupra lor cornete necesare, spre a face față cererilor.

Distribuția carnetelor se va face pe bază de recipise regulamentare și se vor înregistra pe numere de ordine și bucăți în gestiunea de materiale.

Birourile speciale de pe lângă comandamentele teritoriale vor înscrie aceste carnete în registrele înființate în acest scop, conform modelului prevăzut la anexa Nr. 1;

b) La eliberarea titlurilor definitive de pensie, Casa Generală de Pensiuni, Direcția Pensii Ofițerești, Secția Pensii, grade inferioare sau orice altă casă de pensiune, obligată a plăti pensii conform legii Nr. 749, publicată în Monitorul Oficial Nr. 209 din 4 Septemvrie 1941, nu vor elibera titlurile de pensie definitive înainte de a retrage aceste carnete.

La retragerea carnetelor casele de pensiuni respective vor stabili sumele plătite în plus peste termenul de 6 luni prevăzut de lege și vor lua măsuri de reținerea lor din pensie integral sau în rate lunare, în raport cu suma încasată în plus.

In orice caz rata lunară de reținut să nu fie mai mare decât 1/3 din pensie.

Sumele reținute se vor face venit la Stat, pentru reîntregirea creditului special de războiu.

Carnetele retrase vor fi trimise comandamentului teritorial respectiv, pentru anulare, în termen de maximum 15 zile dela emiterea titlului de pensie.

Munca, putere creatoare a rasei italiene

Inainte încă de marșul asupra Romei, reieșea în chip limpede din voința Ducelui, din cuvântările pe care le ținea în fața mulțimii, din acțiunile pe care le însuflețea și le conducea, gândul de-a reda națiunii italiene armonia și puterea prin care să ajungă din nou vrednică de virtuțile rasei, de vechile și noile biruințe, cum și de tradiția și dominația ei.

Gândul se exprima mai cu seamă prin scoaterea în relief a necesității de a reforma spiritualicește și materialicește condițiile de viață ale poporului, de a-i reeduca simțământul încrederii în stat, pe cel al responsabilității muncii, cum și pe cel al certitudinii că drepturile sale vor fi apărate.

Revoluția a pregătit terenul.

Venirea la putere a fascismului a însemnat începutul unei noi ținute a celor mai de seamă energii ale Italiei și unei formule sintetice închinată în deosebi celor tineri — adică noilor nădejdi ale rasei — dăruind înțeles programului lăuntric: „Crede — Ascultă — Luptă!".

Din vremea aceea, având un singur conducător, forțele fascismului s'au unit spre a dărui Italiei o formă nouă, îmbunătățind condițiile sociale, fizice și culturale ale poporului, pentru ca acesta să continue a fi cea mai sigură pavăză a valorilor naturale ale rasei. Caracterul unitar, propriu voinței mussoliniene, se comunica acțiunii partidului fascist, care, prin diferitele sale organizații, urmărea să întrunească într'o ordine politică, morală, totalitatea masei.

Cea mai semnificativă creație normativă a rasismului aplicat la mase, înfăptuită de fascism în favoarea claselor muncitoare, într'un târâm ce se poate socoti așezat în miezul oricărei organizații, sunt „Tablele Muncii". Ele nu sunt un corp de legi, de statute, sau de regulamente, ci statornicirea câtorva principii esențiale, ce trebue să îndrumeze munca, în conformitate cu spiritul și țelul etic al regimului fascist. Prin ele producătorii sunt valorizați de stat sub forma de sindicate, cărora li se recunosc calități și puteri statale în privința împărțirii și remunerării muncii, fiind însă subordonate statului în măsura în care interesele lor personale sau de breaslă coincid cu interesele statului. După cum se vede, statul intervine în producție, organizând-o și preîntâmpinând excesele. Prin aceasta „Tablele Muncii" pot fi privite drept o creațiune care a determinat armonios și echitabil, după controverse seculare, poziția muncitorului în complexul vieții naționale, scoțând în relief, nu numai datoriile, ci și drepturile sale.

Și acest lucru are o însemnătate fundamentală în ce privește formarea rasei, deoarece dăruește massei o formă rațională de existență, cum și o cooperație puternic creatoare vieții Națiunii.

„Tablele Muncii", expresie etico-socială a revoluției fasciste, constituesc o lege ce sistematizează munca zilnică a întregului popor. In virtutea organizării de tip confederativ, în ordinea principiilor corporative conținute în „Tablele Muncii", massa producătorilor capătă o fizionomie etică și politică ce răspunde pe deplin configurației tradiționale a rasei noastre, în accepțiunea simbolică și reală totdeodată. Muncitorul își recucerește astfel valoarea tipică a rasei italice, nu numai din punct de vedere istoric, care îl alătură — prin strămoșeasca virtute constructivă — de „confrații" ce au constituit nucleul esențial al anticei seminții romane, ci și în sensul actual al activărei sale în cadrele muncii și economiei națiunii. De aceea, sindicalismul, constituind coordonarea plăsmuitoare și inspiratoare a primitivelor energii creatoare ale masselor, este mijlocitorul cel mai viguros între acestea și marea acțiune autarhică.

La aceasta se adaugă o valoare care, din punct de vedere etnogenetic, prezintă o semnificație vrednică de luat în seamă cu privire la problemele rasei. Sindicalismul, slăvind și cinstind în desăvârșirea personalității sociale munca ce corespunde acesteia, caracterele fundamentale și tradiționale ale muncitorului italian mai reprezintă și una dintre forțele vitale ale evoluției etnice și istorice ale poporului. Intr'adevăr, posibilitatea de a aduce în activitatea sa zilnică mai curând aptitudinile sale înnăscute decât pe cele deprinse, mai curând „spiritul" său decât tehnica sa, — îl face pe muncitorul italian să participe la nucleul celor mai de seamă energii colective ale rasei.

E vorba așa dar de unul din elementele active ale puterii noastre actuale, iar cetățeanul, atâta vreme cât rămâne în marele cadru corporativ ce-l leagă de principiul unitar politic din care a purces îndrumarea rasistă, apare drept straja tradiției domestice a poporului, datorită activității sale speciale de muncitor, ale cărui posibilități etice și politice nu sunt despărțite de munca zilnică împlinită, ci participă total la această muncă. Spiritul etic se naște într'adevăr, alimentându-se mai cu seamă în sânul familiei, ca un îmbold rodnic, creând prin muncă bazele reale ale coeziunii familiare, a demnității și buneistări a acesteia.

In acest înțeles, muncitorul, reprezentând autarhia creatoare a poporului, mai este meșterul rasei, întru cât poartă în alcătuirea nucleului familiei, forța acea plăsmuitoare cu care sporește în fiecare zi puterea de producție a Națiunii.

MASSIMO SCALIGERO

Tratament special

invalizilor și familiilor celor cari au murit pe front

Comunicat

D. mareșal Antonescu, pentru a cinsti pe cei cari s'au jertfit pentru țară cât și pe urmașii lor, a dat următorul ordin:

Să se acorde un tratament special invalizilor și familiilor celor cari au murit pe front (mame, soții, copii).

La serbările oficiale, aceștia urmează a avea locul de cinste în dreapta autorităților.

In școli, copiii orfani de război și cei ai invalizilor să fie așezați în primele bănci.

Deasemenea în toate celelalte ocaziuni văduvele, orfanii și invalizii de război trebue tratați cu toată solicitudinea.

Pentru a smulge victoria
E nevoie de încordare supremă.
Cei care nu luptă contribue la victorie
Subscriind cât de curând
Sume cât mai mari la Imprumutul Reîntregirii.

INSEMNĂRI ARDELENE

Constatările unui studiu

Atitudinea studenților față de biserică, naționalism, internaționalism, progres și tradiție

Alba Iulia, Octombrie

Am vorbit într'o cronică despre apariția importantei lucrări a d-lui Anatole Chircev, care poartă titlul „Psihologia atitudinilor sociale". Vom reveni astăzi asupra ei, reținând cercetările personale făcute de către omul de știință și cari merită să fie cunoscute pentru valoarea lor documentară.

D. Chircev a vrut să cunoască din ample investigații, care este atitudinea tineretului universitar din Ardeal față de Biserică, Naționalism, Internaționalism, Progres și Tradiție. Și pentru a avea o imagine cât mai justă asupra acestor atitudini, d-sa și-a extins examenul la un număr de 800 studenți dela toate facultățile.

Iată și rezultatele obținute. Majoritatea studenților se grupează spre o atitudine foarte favorabilă Bisericei. Comparativ după facultăți, cei mai religioși studenți sunt ce dela agronomie, urmând după cei dela agronomie, urmând după coeficientul reprezintă 2.47, la comerț 2.38, la drept 2.25, la politehnică 2.24, la științe 2.08 și la medicină 1.81.

In ce privește atitudinea față de naționalism și internaționalism curba este favorabilă celui dintâiu. Procentajul variază după facultatea pe care o urmează studenții, iar cele mai multe diferențe se constată între atitudinile studenților dela litere și atitudinile studenților dela celelalte facultăți, în sensul că primii sunt pentru naționalism într'o proporție mai puțin urcată decât ultimii.

Față de tradiție și progres, atitudinea este mijlocie. Examenul a stabilit, că influența studiului și a instrucțiunii se repercutează vedit asupra variației atitudinilor sociale.

In continuarea cercetării, d. Chircev s'a ocupat și de distribuția atitudinilor după originea etnică a tineretului universitar. Studenții români și germani se găsesc într'o proporție mai ridicată favorabili naționalismului, decât ungurii. In schimb ungurii și românii sunt mai favorabili bisercei, decât studenții germani. De asemeni noi suntem mai tradiționaliști decât ungurii.

Autorul, interpretând vastul material al textelor, ajunge la următoarele concluzii:

O persoană care reprezintă o cotă ridicată la textul de atitudini față de biserică, prezintă o cotă ridicată și la textul de naționalism și invers, o persoană având o cotă scăzută la textul de atitudini față de biserică prezintă o cotă scăzută și la textul de naționalism. In consecință, atitudinile sociale nu sunt reacțiuni specifice, ci din contră, tradiționaliștii sunt credincioși și naționaliști, pe când progresiștii au o atitudine defavorabilă tradiției.

Și repetăm, d. Chircev, întemeiază capitolul recenzat de noi, pe baza unor investigații proprii. D-sa a vrut să cunoască experimental atitudinea populației românești față de biserică, naționalism, internaționalism, tradiție și progres, servindu-se în acest scop de textele sale și ale d-lui Nicolae Mărgineanu. Pe lângă cei 800 studenți examinați, cercetările au mai cuprins încă un număr de 700 persoane, profesori și elevi de liceu, așa că proporțiile investigațiilor sunt destul de mari și depășesc cu mult încercările similare din alte țări.

COR.

Comunismul în lumina creștinismului

II

Pentru o mai deplină lămurire, socotind că vom contribui la clarificarea unei chestiuni care n'a fost tratată până acum decât incidental și sentimental — în afară de câteva broșuri de serioasă documentare, din care folosim unele date și care, din păcate, au avut o circulație foarte restrânsă, — vom încerca să dăm cât mai multe amănunte posibile, în cadrul unor articole de ziar, atât asupra întemeetorului doctrinei comuniste, cât și asupra doctrinei și a raporturilor ei cu biserica creștină.

Karl Marx apare într'o epocă foarte turbure pentru socialism, care se sbătea într'o serie de dispute și frământări ce-i puteau fi fatale. Prin urmare, dela început, împrejurările îi sunt favorabile.

Descendent al unei întregi serii de rabini, Marx se creștinează de mic, și după dorința tatălui său, cu scopul de a-și croi mai ușor un drum în viața culturală europeană, — sau cum spune Otto Ruhle, — spre a asigura fiului său „o carte de intrare în sânul culturii europene", care era chiar în aceste timpuri ostilă elementului iudaic.

Marx își face deci intrarea în viață cu acea notă specifică rasei sale, a oportunismului. Se adaugă la aceasta și anumite calități native, întrucât era dotat cu o puternică inteligență și un deosebit spirit dialectic. Tânăr fiind, se îndreaptă spre studiile filosofice, încadrându-se în curentul hegelian și anume în ramura care era reprezentată de denigratorii creștinismului, din acest curent: Bauer și Feuerbach, ajungând la concluzia că religia e o „simplă iluzie, pe care și-o creiază omul și societatea, pentru a da o „aromă spirituală" acestei lumi, în sine fără nici-o urmă de spirit".

Din cauza curentului anti-evreesc, care era destul de accentuat și atunci, Marx, contrar ideilor în care se formase, — ale lui Bauer și Feuerbach și cari nu erau exclusiviști în materie de religie, conclude că trebue să se suprime orice formă de religie, iar dacă ar rămâne, religia să fie o chestiune particulară, nu de stat, ea ne mai interesând la integrarea cuiva în viața statului sau a societății și ne mai având niciun rol în viața statului.

Această negare totală avea însă un substrat care îl interesa direct pe Marx, în sprijinul rassei sale: pentru creștinarea evreilor, care se făcea încă, erau impuse unele restricții; exista însă o prejudecată a vremii în ce privește creștinarea și acceptarea lor în „sânul națiunilor". căci pentru a fi primit aici, se impunea trecerea la creștinism. Contestând religiei orice rol în viața statului, Marx încearcă să scutească pe evrei de trecerea la creștinism, spre a fi primiți în mijlocul culturii europene. Această teză e reluată și tratată mai amplu mai târziu și explică într'o măsură evoluția lui Marx pe drumul ateismului și materialismului.

Marx n'a fost dela început în contact cu ideile sociologice care se desbăteau în vremea lui. Contactul s'a făcut incidental, în urma unei polemici, când singur mărturisește public că „nu cunoștea aproape nimic din socialismul francez", socialismul german nefiind atunci decât în fașă.

Mai târziu va intra însă cu toată pasiunea și se va dedica exclusiv acestei probleme. Ceeace îi înlesnește contactul cu problemele și cu cercurile socialiste franceze, e că, suspendându-i-se gazeta pe care o scotea în Germania și plecând la Paris, datorită unui prieten, tot evreu, Moise Hess, face legătura cu socialiștii din Paris, care era centrul agitațiunilor în acea vreme. Otto Ruhle scrie despre acel timp: „Parisul era în acest moment cuptorul de topit al tuturor curentelor socialiste și revoluționare. Aici se găseau resturi ale saint-simonismului, alături de resturile faimoaselor falange ale lui Fourier, reprezintate de Considerant; socialismul creștin inspirat de Lammenaix, alături de socialismul semiburghez, cu mii de nuanțe al unui Simondi, Buret, Leroux, Vidal, etc".

Aici întâlnește Marx pe cel care-i va fi adversar toată viața, pe anarhistul rus Bakunin și tot aci pe singurul prieten care-l va suporta, Engels, și pe cel cu care se va împrieteni, H. Heine. Fiind expulzat din Franța, Marx își începe peregrinajul prin diferite capitale ale țărilor europene, iar la Londra, unde rămâne până la sfârșitul vieții — 1883 — tipărește, la 1850, primul volum din „Capitalul", după ce, la 1848, lansase la Paris, împreună cu Engels, „Manifestul comunist". In acest volum din opera sa s'au pus bazele socialismului marxist, numit și științific, spre deosebire de socialismul francez și englez, considerate romantice și utopice.

Din datele expuse până aici, se vede clar atitudinea anti-religioasă și mai ales anti-creștină, cum și mobilul ei, cu care Marx caută să impregneze doctrina socialistă și care are un substrat psihologic etnic. Despre „tara iudaică" a lui Marx, vorbesc și biografii lui, arătând rolul deosebit pe care l-a jucat origina lui iudaică în crearea sistemului său sociologic, pe care se grefează temperamentul unui violent și unui organism bolnăvicios. Scriind despre aceste defecte ale lui, Otto Ruhle spune că era „prototipul omului de rea funcționare a asimilării și desasimilării morale".

Berdiaef arată că prin aceeaș „tară iudaică" Marx dă doctrinei sale un caracter de mesianitate și „elementul sanguinar și satanic pe care-l poartă, printre rânduri, materialismul său istoric". El dorește să dea lumii proletare o menire mesianică, să distrugă celelalte clase, pentru ca prin suferință și ură să intronaze „fericirea materială a clasei muncitoare, fără religie și fără patrie".

Intr'un articol viitor vom arăta poziția exactă a materialismului științific — în speță a bolșevismului rusesc — față de religia creștină și falsitatea lui.

St. Gh. Ștefănescu

Ședința asoc. scriitorilor militari români

Membrii asociației scriitorilor militari români au sărbătorit cucerirea Odesei.

D. g-ral *V. Economu*, președintele asociațiunii, a rostit un cuvânt pentru victoria oștirii și marele ei comandant.

D. general *N. Negreanu* a făcut un expozeu asupra vieții și operei mareșalului Ion Antonescu.

D. col. *V. Chiru*, secretarul general al asociației, a citit telegrama expediată d-lui mareșal *Ion Antonescu.*

S'au adus apoi omagii căpitanului *Al. Chiapella*, membru al scriitorilor militari, căzut eroic pe câmpul de onoare.

La redeschiderea ședinței, d. amiral *C. Negru* desvoltă un expozeu asupra trecutului istoric, importanței strategice, economice și al drepturilor noastre naționale ale Chiliei și Cetatea Albă.

D. ing. *Cezar Cristea* schițează o expunere asupra numărului festiv al revistei „Răsăritul".

D. g-ral *Georgescu Pion* desvoltă o expunere asupra camuflajului.

D. col. *D. Cantea* analizează importanța istorică a medicului venețian Muriano la curtea lui Ștefan cel Mare.

FILME

Segălică sare din pat și începe să joace, în uimirea soției.

— Ai apă la cap?

— Uite ce scrie la jurnal.

— Nu vreau să știu nimic. Să-ți zic ceva: nu mai citi cu voce tare la 6 dimineața, căci mă deranjezi prea devreme.

— Vorbești dija prostii... Dă-te jos și adu banii din... jeantă... Orice întârziere poate să compromită afacerea... Nu mai plânje, fiindcă nu-i dau nici la cărți, nici la harem... Așa să am eu bine, dacă nu fac dintr'un leu zece, o sută, o mie... O idee jenială... Ai să pui la gât cea mai lungă vulpe arjintie... Așa... N'am nevoe să-i păzesc de hoți, căci nu se dau la oameni cu hainele întoarse pe dos.

Aiurită soția se leagă la cap și se cutremură de grija banilor plecați din casă fără destinație precisă.

După ce se mai liniștește, ia ziarul și ochii i se opresc la Decretul-Lege pentru contribuția la stocul de efecte în interes social.

In timpul acesta Segălică, însoțit de doi căruțași parlamentează cu Taica-Lazăr și cu ceilalți specialiști în vechituri.

— Vine iarna... Nu toți ai noștri au haine groase, paltoane, încălțăminte și tot ce trebue la munca obștească... Să facem cu toții sacrificii pentru ei... Eu am strâns ceva parale, voi să dați cât mai mult și cât mai eftin... Banii ghiață... Uite-i... Incărcați băeți.. Așa... Câte haine sunt? Cinci sute... Puține, dar tot e ceva... Numai douăsute paltoane? Trebue să ne mulțumim, și cu atât... N'aveți bocanci mai buni? Ăștia n'au tocuri, ăștilalți fără pingele, dar, ca să facem așa o faptă omenească, să ne mulțumim și cu atât.

Aproape electrocutați de elocința ascultată cu gura căscată, negustorii constată numai după plecarea căruțelor supraîncărcate enorma diferență din valoarea lucrurilor ridicate și a sumei de pe tejghea.

După câteva ore, sorbind din farfurie ceaiul, perechea Segălică jubilează.

A doua zi, el a desfăcut marfa, ea și-a împodobit gâtul cu vulpea argintie, iar geanta s'a umflat de zece ori mai mult.

Don Jose

LOTURILE DEMONSTRATIVE

In jurul unui comunicat al ministerului agriculturii.— Dreptatea campaniei noastre de-acum 20 de ani

După terminarea războiului mondial de-acum un sfert de veac, guvernul de pe vremuri a înființat **loturile demonstrative** ca o întregire a reformei agrare, ce a dus la împroprietărirea țăranilor în urma exproprierii marii proprietăți. Se trecea în chip prea violent dela cultura extensivă a domeniilor întinse la cultura intensivă a lotului mic. De aceea s'a preconizat atunci ideea lotului demonstrativ, spre a fi atribuit agronomilor cari nu fac muncă de birou, ci lucrează efectiv pe șantierul muncilor agricole. Astfel s'a făcut rânduiala loturilor demostrative, creîndu-se **insule agronomice** în mijlocul sătenilor, terenuri de școală practică pentru îndrumarea plugarilor de curând împroprietăriți la cultura intensivă a lotului mic, pe baza învățăturilor primite dela inginerul agronom înstăpânit în scopul acesta pe **lotul demonstrativ.** Ideea legiuitorului a fost bună, dar ce s'a întâmplat? Loturile demonstrative au fost atribuite unor ingineri agronomi, cum era și firesc, dar nu acelora cari urmau să stea la muncă printre și pentru săteni, ci unor funcționari superiori cari și-au ales aceste loturi, de preferință prin regiunea petroliferă, în speranța că subsolul acelor loturi ar putea fi un izvor de bogăție mai mare.

Am deschis atunci, prin ziarul nostru, o vie campanie, care a dat unele rezultate îmbucurătoare, dar n'a stârpit din rădăcină răul existent.

Iată însă că un comunicat al ministerului de agricultură vine să confirme astăzi pe deplin dreptatea campaniei noastre de-acum 20 de ani, căci — spune comunicatul — **„din cercetarea la fața locului a tuturor loturilor demonstrative, înființate prin legea de reformă agrară și care au fost arendate pe termen lung sau vândute cu clauza de a fi exploatate în chip rațional, spre a servi ca model, S'A CONSTATAT CA NUMAI O PARTE DIN DEȚINĂTORII ACESTOR LOTURI AU RESPECTAT CONDIȚIILE CONTRACTUALE".**

După ce ministerul le aduce acestora meritate mulțumiri, comunicatul adaugă: **„Toți cei cari n'au înțeles să-și întemeieze gospodăria în vederile contractelor încheiate și dau exemplu rău sătenilor, vor fi în cel mai scurt timp deposedați de aceste loturi".**

Invățământul ce se desprinde din măsura dreaptă luată de actualul ministru al agriculturii, este, firește, pilduitor. S'a îndreptat o greșală ce ținea de prea multă vreme și s'a dat în acelaș timp o indicație despre felul cum ar fi trebuit procedat încă dela început. Țăranul ere nevoie de dascăli practici, pricepuți și iscusiți, iar nu de figuranți cari să-și cerceteze loturile ca simpli musafiri, lăsând altora grija de a cultiva aceste loturi destinate să le fie sătenilor de mare ajutor în plugăria pe ogoare mai mici.

Să sperăm că măsura luată acum va fi de mare utilitate și pe viitor.

LEONTIN ILIESCU

SUBSCRIE CHIAR AZI LA IMPRUMUTUL REINTREGIRII

RECTIFICARE

La tabelul Nr. 15 de grade inferioare (trupă) căzuți pe câmpul de onoare, se face următoarea rectificare:

„1. Soldat Huc Vasile (Nr. 69 crt.) ctg. 1937 din comuna Vânători-Botoșani — mort la 2.VII. 1941;

2. Soldat Păduraru Dumitru (Nr. 81 crt.) ctg. 1927 din comuna Bârsănești-Botoșani — mort la 2.VII.1941.

3. Soldat Huc Dumitru (Nr. 86 crt.) din comuna Bârsănești-Botoșani — mort la 2.VII.1941 și

4. Sergent Andrei Vasile (Nr. 110 crt.) din comuna Bârsănești-Botoșani — mort la 2.VII.1941, fiind răniți și căzând prizonieri, au fost eliberați de trupele germane, în cursul înaintării în Rusia".

Moștenirea ereditară a spiritualității

Conferința d-lui prof. dr. Fischer

Azi d. a., la ora 17.30, d. prof. dr. Eugen Fischer, directorul marelui institut științific „Kaiser Wilhelm" din Berlin și unul din cei mai autentici reprezentanți ai științei germane, va vorbi în sala „Spiru Haret" dela facultatea de științe, b-dul Carol I nr. 13, intrarea C.

Conferința este organizată de către Universitatea din București, fiind prezidată de d. rector Horia Hulubei.

Profesorul dr. Eugen Fischer și-a închinat întreaga sa activitate cercetărilor antropologice, și problemelor eugenice și ereditare, dând o serie de lucrări ce sunt astăzi cunoscute în întreaga lume.

Astfel: „Problema bastarzilor", „Manual de ereditate și de higiena raselor", „Problema de antropologie și încrucișarea raselor" etc.

Numit profesor universitar în anul 1918 la Freiburg, este chemat în anul 1927 la facultatea de medicină din Berlin, unde funcționează și astăzi.

A ocupat timp de mai mulți ani demnitatea de rector al universității din Berlin, iar în prezent conduce marele institut „Kaiser Wilhelm pentru Antropologie și Eugenie", unde numeroși români și-au desăvârșit studiile în domeniul științei.

D-sa va vorbi despre: **„Moștenirea ereditară a spiritualității.**